

min Mening bør standse denne Udgift, og det er den, at vi kunne vente at blive anmodede om en betydelig Udgift til Munderinger for disse Tægere. Beløbet hertil er vel ikke begjært i dette Dieblik, men da det er saa lang Tid siden, at de fik Munderinger, vil det vistnok ikke vare længe, før der kommer en saadan Begjæring. Det ærede Thing vil see, at Udgiften er saavel 1500 Rd. Det forekommer mig ved et Biland som Færverne, og i Forhold til de Indtægter, som tilflyde Statskassen derfra, at være en altfor usforholdsmæssig stor Udgift. Jeg skal derfor denne Gang, ligesom tidligere, forsøge paa, om det høie Thing vil nægte denne Udgift, overbeviist om, at vi ikke gjøre nogen som helst Fortræd derved. At Udgiften til Thorshavn Standse, 180 Rd., ogsaa i saa Fald falder bort, mener jeg følger af sig selv. Det Spørgsmaal, der blev reist af det ærede Medlem fra Færverne, om man i dette Tilfælde skulde ophæve Matrifulskatten, tør jeg ikke i dette Dieblik have nogen Mening om, men jeg troer ikke, at den udgjør noget stort Beløb, og Færverne ville dog vistnok hellere af med Matrifulskatten end beholde Tægerkorpset. Jeg skal derfor paa det Bedste anbefale Mindretallets Endringsforslag til det ærede Things Overveielse.

Justitsministeren: Af de Punkter, hvortil jeg skal tillade mig at knytte nogle Bemærkninger, skal jeg først nævne Forslaget om Understøttelse til den 70aarige Tæpersen, der i over 50 Aar har gjort Tjeneste som Fuldmægtig ved 7de Udskrivningsdistrikt. Som den ærede Ordfører bemærkede, maa jeg erkjende det Principmæssige i, at man ikke saaledes indlader sig paa at give faste Understøttelser til dem, der ikke have været lønede af Statskassen; men det, som har bevæget mig til ikke at opgive Haabet om, at Thinget vil tilstaae denne gamle, i høi Grad affældige og, som Udvalget selv erkjender, fortjenstfulde Mand den foreslaaede Understøttelse, er den Betragtning, at det i mange Tilfælde vilde være for

haardt at lade Principerne i den Grad være det Fremherskende, at man troer at burde udelukke de Billighedshensyn, der kunde tages. Disse Billighedshensyn ere ganske vist tilstede her, og jeg holder mig overbeviist om, at Enhver af Thingets Medlemmer vil see, at man ikke løber nogen Fare for, at der af dette Tilfælde skal udvikle sig Kopsekventer. Det er vist et saare sjældent Tilfælde, at en Mand befinder sig i disse Aldersforhold, med en saa lang Tjenestetid og saaledes stillet i det Hele som denne, og det er med Hensyn dertil, at jeg maa anbefale, at der bliver tillagt ham denne Understøttelse. Men, som den ærede Ordfører bemærkede, har jeg tilladt mig subsidært, hvis Thinget ikke gaaer ind paa at bevilge disse 300 Rd., at stille et Forslag om, at det Beløb, der stilles til Justitsministeriets Raadighed til almindelige Understøttelser, forhøies med 150 Rd. Det er ganske klart, at Grunden til dette subsidære Forslag er den at kunne komme denne stakkels gamle Mand til Hjælp. Det er kun da en tarvelig Hjælp, der derved vil blive ham tilstaaet, men under Forudsætning af, at Thinget ikke vil være saa gunstigt at tilstaae ham 300 Rd., anbefaler jeg mit subsidære Forslag. — Det næste Punkt, jeg skal tillade mig at omtale, ligger mig ligesaa meget paa Hjerte. Det angaaer Betaling til Retsvidnerne ved Rjøbenhavns Kriminelskamre. Jeg havde foreslaaet 250 Rd. om Aaret til hver af disse Mænd, medens Udvalget gaaer ud fra, at der kun skulde tilstaaes dem 200 Rd. Det er min fulde Overbeviistning, at 200 Rd. for den Tjeneste, som disse Mænd maae gjøre, virkelig er for lidt; 250 Rd. er ikke meget Mere, men det staaer dog i et mere passende Forhold til den Tjeneste, de yde. Først og fremmest maae vi være enige om, at det er af stor Vigtighed, at man til Bestillingerne som Retsvidner har Mænd, som haabe ere i Besiddelse af fornøden Selvstændighed og en saadan Grad af Dannelse, at de yde den Garanti, som man maa ønske med Hensyn til dem, der skulle indstaae for, at